

Köbenhavn 26te November 85.

Berg. Mus.
MS. nr. 805
6

Kære John og Marie!

Tak for Telegrammet!
Det blev et for mig!
Ja, jeg kan blot gratulere.
Anledningen er det nej ikke
smiligt et og Sagen. Og det
gjør i smiligtis også. Men
glæden er nok dyrekjæbt.
Her du har nok lidt meget
ondt, kan jeg tænke, stakkels
Marie. Men — kan i nu
ikke slå Eder til Ro med
de mindste Resultater af
vort job på et Verden nok
befolket tilstrækkeligt uden
Eder Bidrag! Jeg har en
følelse af et større Opfat-
telse ikke vilde være ueffektiv.
Og dermed lader jeg Produkt-
ivitetsprognosen fare,

og gør os et levere en
Geografisk Skitse af Under-
tegnede med Vir fra Apsle-
dens Geblit i den norske
Hovedstad. Om Theateraffæren
høite J, så sig forlader Norge
som et demoraliseret Memorie
og kommer hid hvor sig iskedt
for at have mig egen syn-
ker stadig dybere ned i Vel-
været og Fortjælelsens Morad.
Koncertforeningens Koncert var en
stor Succes med Orkesterkraft
for og bag. I stude høit Si-
monsens i Landgærding. Han
rejsede formelig Trommekvideme.
Svendfru, der sad på Balkonen,
fortækt, at Skydet klæng al-
deles overvældende imponant.
Den første Koncert uden Or-
kester forlød også yderst heldigt,
Mini sang vakkere med
nojenovade, og Cellisten Robert
Hansen spillede Violoncellen
meget bra. Han er en dygtig

Chlois med en afslået Tekst, der er en be-
føjed Musket, men uden den, som er omvendt
den, som skriver to Gange taler ved den vil p[er]
en Døds i alle Gense. Imorgen kan vi en
vilde konart. De er y d'ingen en Gøngtoga
i Musketen ingen, y de tager y det de omu,
i human kerigen af det gnet, som det opføres
de det kerne ved gneten 2 i Jæderoy.
De konne vedes at p[er]te det efter de de
med det. Det er for det ved gneten, at der kommer
vælt de i en konart, der kommer en gnet
tyrker i Dyon, der i politik y allemaal
i mer kachit Hensende.

De da, nu far det kan det. Det var det
en Tante, det y de D. Gøngt Henset i de
den alle, der y end, den kom
Erans

Erans

Kjære Vener! Jeg får bare
at tilføie et Par Ord som
Tak for Geburtsdagshilsenen iforgårs.
Di tilbragte Dagen i Skilhed, spadsere
dit i Fredriksbergpark med John Paulsen
(som forresten sendte mig sådant vakkert Digt)
og spidde middag med Joendsen. Jeg er så for-
bjet at jeg neppe kan puote, hvad der ikke spår
helst for Aftnen imorgen. Gid den var vel
afgjort, det ønsker jeg, hvad Kjævenhavernes storebror
vedrører. Og så ønsker jeg ofte I kunde være
sær f. Ek. forleden i Studentforeningen eller Kon-
serten. Det var så eiendommeligt at siide der var
de gamle Punchbarde i den forfendte, loftare
Stemning — Jeg har gæst i en skadig Spænding
Gode angæmde i den sidste Tid, så jeg blev så
gled og kalig da jeg så at „Ald var vel“. Blot
det fremfelles må gå fremad, kjære Marie, så
du vinder dine Kræfter igjen. Du havde ikke
sandsynlig at miste. — Lev vel, alle I Kjære,
Hav og må send os stundom en venlig
Tanke. Kjærligst Eders
Nina.

[26-11-1885] LMcK

Senne på dag!

Netop nu kan Agnes's Moder, hvorf
vi ser, at der er dobbelt grund til et
gøstulere og et øst deraf har været alvor
i Alvor den gang. Helt Marie samlet
fra os og sy, at vore bedste Tanker følger
hende. Måtte vi sees til Sommeren! Der er
andre Sydomme i Verden en Derselfebere,
der kan tage et menneske, det koster sig
afte, og mest i denne Tid. Ja, ja, hvem ved!
Du er flink og sød, Agnes, som skinner! Lat
os få roe snart igen, an her få øst!
Loving